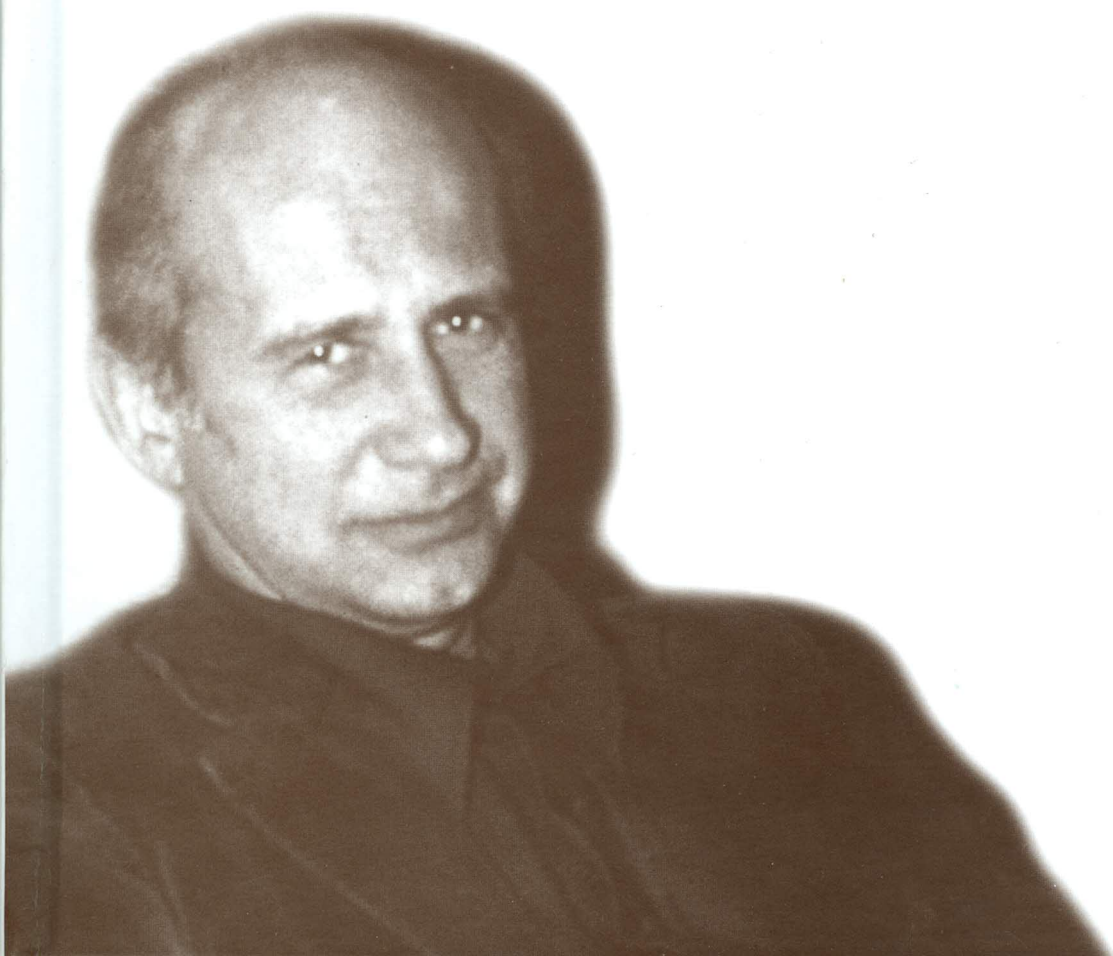

Vaapo Vaher

**IMELAPS,
KELLEST EI SAANUD
GEENIUST**

Esseistlik monograafia
Ardi Liivesest

Tegelikult – kas kirjanik
peab ikka elama üle oma aja?
Nagu suurte kirjanike
korral nõutakse. On's ta selleks
võimelinegi? Rohkem pateetikute
poolt puhutud illusioon.
Võib-olla jääb sõnameistri
peaülesandeks pakkuda ehedaid
kunstirõõme ennekõike oma
kaasaegsetele. Seda jaksas Ardi
Liives teha külluslikult.
Ta näidendeid nauditi,
operettidele hangiti althõlma
pääsmeid, kuuldemängudeks
võeti varakult aeg maha,
romaanide neelamiseks
püstiti visalt raamatukogude
lugemisjärjekorras. Ta oli oma
rahvale ja rahvusele tarvilik.
Veel üks naiivne smuulilik
juhmus on olnud pateetiliselt
käibel – inimene olgu suurem
kui ta saatus! No kuulge!
Seda ei suuda keegi.

Vaapo Vaher (1945),
luuletaja, kriitik ning prosaist,
viimasel paaril aastakümnel
pühendunud enam esseistikale,
süüvinud eesti ja vene
kirjandus- ning filmilukku.
Avaldanud esseekogud
«Surmakuul ja seemnepurse»
(2002) ja «Kokaiin Balti jaama
turult» (2003). Eesti Kirjanike
Liidu ja Eesti Kirjanduse Seltsi
tõsimeelne liige.

ISBN 978-9985-79-206-3

